

KUTIJA NADE

(IGROKAZ)

Marina Šimić

OSNOVNA ŠKOLA

Uloge: Antea, Anđelo i Darijo (sestra i braća)

Prvi čin: Antea i Anđelo nalaze se u obiteljskom domu.

Antea: Ivan nas je pozvao na rođendan. Ja neću moći ići, moram učiti za ispit.

Anđelo: Da se barem ja mogu izvući! Ivan nam je rođak, ali nije moj tip. I što ću mu darovati za rođendan? Sjećaš se što je bilo prošle godine kada smo mu dali novac? Rekao je: – Zar niste imali neku bolju ideju? Novac ubija kreativnost! A da ti nešto smisliš? Ti znaš što on voli, a znaš i umotavati poklone.

Antea: A da mu damo neki poklon-bon?

Anđelo: To je opet novac.

Antea: Imaš pravo. Pokušat ću smisliti nešto originalno!

Anđelo: Hvala ti, sestrice! Srce si! Znao sam da mogu računati na tebe! Sada mogu malo odahnuti. (*Anđelo uzima jaknu.*)

Antea: Gdje ideš? Mislila sam da ćemo zajedno dočekati Darija iz škole. Mama je rekla da mu pomognemo oko domaćeg. Ipak je on petaš.

Anđelo: Taj mali ništa ne sluša na satu, a mama ga *pokriva*. Sa nama nije bila takva. Koliko sam mu puta rekao da uzme jedan mali blok i u njega piše što ima za domaći! Ali njemu je lakše nazivati sve redom iz razreda.

Antea: Naviknut će se. Nije mu lako. Pokušaj ga razumjeti.

Anđelo: Kao da slušam mamu. Tko mene razumije? Idem! Marko me čeka. (*Dolazi Darijo.*) Mi o vuku...

Antea: Već si stigao? Zar nisi trebao imati šest sati?

Darijo: Pogrešno sam prepisao raspored. Danas sam imao pet sati.

Anđelo: A kada nisi nešto pogrešno prepisao?

- Antea: Nemoj Anđelo! (*Anđelo ode.*) Kako ti je bilo u školi?
- Darijo: Onako...
- Antea: S vremenom će ti biti zanimljivo, vidjet ćeš. Što imaš za domaći?
- Darijo: Ništa!
- Antea: Baš ništa? Jesi li siguran?
- Darijo: Bilo je nešto iz vjeronauka. Nešto što ima veze s nadom i s nekim svecem.
- Antea: S nadom?
- Darijo: Da, vjeroučiteljica je rekla da oživimo kršćansku nadu, tako nekako. Možda zadatak ima veze s našim smrknutim licima, ne znam.
- Antea: Tako nekako? Znači, nisi zapamtio! Ovo je Godina nade!
- Darijo: Da, tako je! To je vjeroučiteljica i rekla, spominjala je neka Vrata milosrđa pa oprost od vremenitih kazni i još puno nerazumljivih stvari.
- Antea: Spomenuo si i sveca? Pokušaj se sjetiti što je točno rekla vjeroučiteljica.
- Darijo: Trebamo izabrati nekog sveca i njemu se moliti. I da nam taj svetac bude put u življenju nade. Ali nije samo to! Trebamo u neku kutiju prikupljati neke stvari koje imaju veze s tim svecem. To će biti naš razredni projekt.
- Antea: Neka kutija i neke stvari i neki svetac?
- Darijo: Da! Kakav je to uopće zadatak? Umjesto da nam olakšaju, svi nam samo otežavaju.
- Antea: Meni se zadatak čini zanimljiv. Možeš li sam izabrati sveca ili? Jesi li razmišljao kojeg bi sveca želio malo bolje upoznati?
- Darijo: Volio bih nekog poput mene, da je igrao nogomet i da je volio jesti slatko.
- Antea: Mislim da znam jednog takvoga.
- Darijo: Stvarno? Šališ se!? Takvi postoje?
- Antea: Sveti Ivan Pavao II.
- Darijo: A što ćemo s nadom?
- Antea: Kako što ćemo s nadom? Sveci su ljudi nade. Ivan Pavao II. je bio čovjek kršćanske nade. Mladima je uvijek govorio „vi ste Papina nada” i „vi ste nada Crkve”!

Darijo: Dobro, kada ti tako kažeš. Treba mi jedna kutija pa ću u nju odlagati sve što ima veze s njim.

Antea: Za početak možeš odložiti ovu praznu bilježnicu jer je on jako volio pisati. Znaš li da je napisao pjesmu *Krist na žalu?*

Darijo: Nisam znao. Što bih još mogao staviti u kutiju?

Antea: Polako. Prvo trebaš pročitati njegov životopis, a onda prikupljati stvari.

Darijo: Životopis, tako je! To je i vjeroučiteljica rekla.

Antea: Ali prije svega, idemo u kuhinju nešto pojesti pa ćemo onda pronaći prikladnu kutiju.

Darijo: Idemo! Teško je razmišljati na prazan želudac. (*Odu.*)

**Drugi čin: Scena kao u prvom činu. Antea uči.
Darijo donosi kutiju.**

Darijo: Pogledaj što sam sve stavio u kutiju.

Antea: I kutija je lijepa! Omotao si je u kartu svijeta, zašto? (*Darijo vadi stvari i objašnjava.*)

Darijo: Ivan Pavao II. bio je svjetski putnik. Volio je putovati kao i ti. Kao papa bio je na 104 putovanja u inozemstvu, čak u 129 zemalja svijeta, a tri puta je pohodio Hrvatsku i dva puta Bosnu i Hercegovinu.

Antea: Da vidim što tu još ima! (*Vadi stvari iz kutije.*) Stavio si i krunicu u kutiju i CD marijanskih pjesama! Kako si se toga sjetio?

Darijo: Sveti Ivan Pavao II. bio je posebno pobožan prema Blaženoj Djevici Mariji. Posvetio joj je svoj život. Imam i recept za kolač Papieska kremowka.

Antea: Nisam čula za taj kolač.

Darijo: To je bio omiljeni kolač svetog pape Ivana Pavla. Znaš li da je, dok je bio mlad, sa svojim prijateljima organizirao natjecanje u jedenju kremastih kolača. Iako je uspio pojesti 18 kremastih kolača, to nije bilo dovoljno da bude pobjednik.

Antea: Stvarno? Nisam to znala.

Darijo: Evo tu je recept. Možemo reći mami da ga napravi.

Antea: Nedostaje mi nešto u ovoj kutiji kako bi ona bila kutija nade. Možda da je obojiš u zeleno? Zelena je boja nade ili da nacrtáš sidro – simbol kršćanske nade?

Darijo: Imam nešto puno bolje! Pogledaj! (*Pokazuje fotografiju posjeta pape Ivana Pavla II. svome atentatoru u zatvor.*)

Antea: To je posjet Pape svome atentatoru. On je ispalio nekoliko metaka u Papu. Kakve to veze ima s kršćanskom nadom.

Darijo: Dobro pogledaj fotografiju. Papa mu je pružio ruku, oprostio mu je.

Antea: I gdje tu vidiš nadu?

Darijo: U očima.

Antea: Da, u Papinim očima. To je istinski pogled nade prema bratu čovjeku.

Darijo: Ja vidim nadu u očima atentatora.

Antea: Vidiš optimizam, ali kršćanska nada je utemeljena u Bogu, u njegovoj ljubavi.

Darijo: Ali Papa je svom atentatoru donio tu kršćansku nadu, zar ne? Vjerujem da je nakon tog susreta postao bolji. A to je najvažnije, je li tako?

Antea: Pa... to je točno! Iznenaduješ me.

Darijo: Znaš, sviđa mi se ovaj zadatak. Baš je poseban! Ova kutija će mi biti malena za sve što ću prikupiti. Nazvat ću je „Kutija nade”. Spremit ću je. (*Odnese kutiju i vrati se.*) Idem malo van dok se mama ne vrati. Hoćeš ti biti u kući?

Antea: Hoću! Moram učiti. Nemoj se kasno vratiti.

Darijo: Neću, obećavam. (*Darijo i Antea odu sa scene.*)

Treći čin: Scena kao i u prethodna dva. U kuću ulazi Darijo.

Antea je na starom mjestu, uči.

Darijo: Antea! Antea! Stigao sam! Anđelo još nije stigao?

Antea: Anđelo?! Kako sam mogla zaboraviti?! Otišao je na proslavu Ivanova rođendana. Trebala sam kupiti neki poklon. Kako sam to mogla zaboraviti?! Uff! Anđelo će mu opet dati novac.

Darijo: Ne brini, svi vole novac. Idem oprati ruke. (*Darijo ode. Anđelo dolazi.*)

Antea: Trebala sam smisliti neki originalni poklon! Uff!

Anđelo: Stigao sam!

Antea: Ti si već stigao. Ovaj...

Anđelo: Kao da vidiš duha! Što je s tobom?

Antea: Nadam se da nisi ljut na mene zbog poklona.

Anđelo: Ljut? Ivan je bio oduševljen! Oduševljen! Čuješ li?

Antea: Proslavom?

Anđelo: Ne! Poklonom!

Antea: Što si mu kupio?

Anđelo: Kako to misliš? Pa ti si mu kupila.

Antea: Oprosti, ne moraš biti ironičan.

Anđelo: Ivan se najprije oduševio omotom.

Antea: Omotom?

Anđelo: Da! Rekao je da nikada nije dobio poklon umotan u geografsku kartu. Znaš da je geografija njegov omiljeni predmet. Doduše, krunicu je samo pogledao.

Antea: Krunicu...

Anđelo: Ma ne treba te to brinuti, ali CD će sigurno poslušati. Znaš da Ivan voli glazbu. Malo je zastao kad je vidio fotografiju Pape i atentatora, rekao je da si mogla izabrati neku prikladniju. Ne žalosti se, sve je popravio recept! Da si ga samo vidjela kad je vidio recept za kremšnite! To je bio pun pogodak! Vikao je: – Ovo je originalno! Originalno! Originalan poklon! Morao sam priznati da je sve to bila tvoja ideja. Bravo sestrice! Zaslužila si poljubac!

Antea: Ne mogu vjerovati...

Anđelo: Vjeruj sestrice! Još je rekao da će nas pozvati na kremšnite po receptu koji smo mu dali. Nisam znao da si tako kreativna. Čemu takav izraz lica? Ti se treseš! (*Dode Darijo.*) Što je, dragi braco, nešto si zabrinut?

Darijo: Jeste li vidjeli moju „Kutiju nade“?

Anđelo: Kakvu sad kutiju nade? Što je s tim malim?

Darijo: Ostavio sam je u hodniku. Bila je umotana u geografsku kartu. Sutra je moram odnijeti u školu. Sve sam pretražio, nigdje je nema! Kao da je u zemlju propala!

Antea: Ovaj... kutija nade... možda je ipak na pravoj adresi.